

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 30 kwietnia 2014 r.

Sąd Rejonowy w Olsztynie Wydział IX Karny

w składzie:

Przewodniczący - SSR Aneta Żołnowska

Protokolant – stażysta Anna Ostromecka

w obecności oskarżyciela publ. - nie stawił się, zawiadomiony prawidłowo

po rozpoznaniu w dniu 30 kwietnia 2014r., sprawy

D. S.

c. J. i J. z domu P.

ur. (...) w M.

obwinionej o to, że:

w okresie od dnia 29.08.2013 roku do dnia 03.03.2014 roku będąc właścicielem samochodu marki T. o nr rejestracyjnych: (...), wbrew obowiązkowi nie udzieliła Straży Miejskiej w O., uprawnionej z mocy ustawy wiadomości, co do tożsamości użytkownika ww. pojazdu. Kierujący tym pojazdem w dniu: 07.08.2013 roku o godz. 18.14.30 w miejscowości S. (...)gmina O., przekroczył dozwoloną prędkość jazdy o 37 km/h, poruszając się z prędkością 73 km/h (dopuszczalna prędkość w miejscu kontroli: 40 km/h).

- tj. za wykroczenie z art. 96§3 kw,

ORZEKA

I. **obwinioną D. S.** uznaje za winną popełnienia zarzucanego jej czynu i za to z mocy art. 96§3 kw skazuje ją na **karę grzywny w wymiarze 300 (trzystu) złotych;**

II. na podstawie art. 624 § 1 kpk w zw. z art. 119 kpw zwalnia obwinioną od kosztów postępowania i opłaty.

UZASADNIENIE

D. S. jest właścicielem pojazdu marki T. o nr rej. (...). W dniu 7 sierpnia 2013r. o godz. 18.14 kierujący tym pojazdem w miejscowości S. przekroczył dozwoloną prędkość jazdy o 37 km/h. Wykroczenie to zostało zarejestrowane przyrzędem do pomiaru prędkości obsługiwanym przez Straż Miejską w O..

Pismem z dnia 12 września 2013r. D. S. została wezwana przez Straż Miejską w O. do wskazania w terminie 14 dni kto w miejscowości S. w dniu 7.08.2013r. kierował należącym do niej pojazdem. Wymieniona pismem z dnia 3.10 2013r. odmówiła udzielenia informacji powołując się na treść art. 183 §1 kpk. Po raz kolejny odmówiła udzielenia żadnej informacji w dniu 29.01.2014r. i 19.02.2014r.

(dowody: wyjaśnienia obwinionej k. 41, wydruk z urzędzenia k. 5, wezwania SM k. 7-9, 28 – 31, odpowiedzi obwinionej k. 6, 10, 11, informacja (...)w S. k. 38)

Obwiniona przyznała się do popełnienia zarzucanego jej czynu. Wyjaśniła, że w sierpniu 2013 r. jeździła do O. wraz ze swoimi dziećmi, ale ona nie prowadziła tego pojazdu, nie była jednak w stanie wskazać kto kierował samochodem.

Sąd dał wiarę wyjaśnieniom obwinionej albowiem są one zgodne z pozostałym materiałem dowodowym zgromadzonym w sprawie.

Zgodnie z przepisem art. 78 Prawa o ruchu drogowym właściciel lub posiadacz pojazdu jest obowiązany wskazać na żądanie uprawnionego organu, komu powierzył pojazd do kierowania lub używania w oznaczonym czasie, chyba że pojazd został użyty wbrew jego woli i wiedzy przez nieznaną osobę, czemu nie mógł zapobiec (ust. 4). Realizacja tego obowiązku ma ułatwić ustalenie kierującego pojazdem w razie popełnienia przestępstwa lub popełnienia wykroczenia z udziałem tego pojazdu. Osoby te nie mogą odmówić właściwemu organowi odpowiedzi na pytanie, komu powierzył pojazd do kierowania lub używania, powołując się na art. 183 § 1 k.p.k. w zw. z art. 41 § 1 k.p.w. Zasadnie Sąd Najwyższy przyjął, że "Odpowiednie stosowanie - z mocy art. 41 § 1 k.p.w. - w postępowaniu w sprawach o wykroczenia przepisu art. 183 § 1 k.p.k., w jego brzmieniu ustalonym przez ustawę z dnia 10 stycznia 2003 r. o zmianie ustawy - Kodeks postępowania karnego (Dz. U. Nr 17, poz. 155), nie oznacza, aby osoba przesłuchiwana w charakterze świadka (składająca oświadczenie dowodowe w tym charakterze) w sprawie o wykroczenie mogła uchylić się od odpowiedzi na pytanie, jeżeli jej udzielenie mogłoby narazić osobę dla niej najbliższą na odpowiedzialność za wykroczenie" (uch. SN z dnia 30 listopada 2004 r., I KZP 26/04, OSNKW 2004, nr 11-12, poz. 102 z aprobującymi uwagami R.A. S., Przegląd uchwał Izby Karnej Sądu Najwyższego w zakresie prawa karnego procesowego za 2004 r., (...) 2005, nr 2, s. 114-117).

Właściciel pojazdu wykona ten obowiązek, gdy wskaże osobę, której oddał pojazd do kierowania; wówczas obowiązek ten przechodzi na tę osobę. Osoby te zwolnione są z tego obowiązku w razie wykazania, że użycie pojazdu nastąpiło bez ich zgody, np. w razie kradzieży lub samowolnego użycia pojazdu. Wykonaniem obowiązku będzie wskazanie alternatywnie osoby, która mogła kierować pojazdem w oznaczonym czasie, co może mieć miejsce wówczas, gdy kilku domowników korzysta z pojazdu, a klucze do niego znajdują się w miejscu dostępnym dla nich wszystkich.

Znamieniem warunkującym odpowiedzialność z art. 96 § 3 kw jest niewskazanie na żądanie uprawnionego organu wbrew obowiązkowi, komu został powierzony pojazd do kierowania lub używania w oznaczonym czasie.

Niewskazanie polega na odmowie udzielenia informacji odnośnie osoby, której pojazd został przekazany. Za niewskazanie uznać należy zarówno odpowiedź negatywną jak i zupełne zaniechanie odpowiedzi.

Żądanie wskazania pochodzić winno od uprawnionego organu. Zgodnie ze znowelizowanym w 2010 r. art. 17 § 3 kpw i art. 129 ustawy Prawo o ruchu drogowym straże miejskie posiadają uprawnienia oskarżyciela publicznego w sprawach dot. art. 96 § 3 kw, mogą zatem żądać od właściciela lub posiadacza pojazdu wskazania komu powierzyli pojazd do kierowania lub używania w określonym czasie. Zgodnie z orzecznictwem Sądu Najwyższego straży miejskiej przysługują uprawnienia oskarżyciela publicznego w sprawach o wykroczenie z art. 96 § 3 kw jeśli w zakresie swojego działania, w tym w trakcie prowadzonych czynności wyjaśniających ujawniły to wykroczenie i wystąpiły z wnioskiem o ukaranie (por. post. SN z dnia 02.04.2014 r. sygn. akt V KK 378/13).

Wobec powyższych ustaleń, w ocenie Sądu, wina obwinionej jest ewidentna i została jej udowodniona. Obwiniona na rozprawie złożyła wniosek o dobrowolne poddanie się karze, wyraziła zgodę na karę grzywny w wysokości 300 zł. W ocenie Sądu kara ta jest adekwatna do stopnia jej zawinienia i społecznej szkodliwości jej czynu. Tak ukształtowana spełni swe zadania w zakresie prewencji indywidualnej i ogólnej.

Obwiniona ze względu na sytuację materialną oraz dobrowolne poddanie się karze, została zwolniona od kosztów postępowania i opłaty.